

Tjenestegren“, og saa gør han opmærksom paa, at ved Kolding Toldsted, vistnok endnu det eneste Sted i Landet, der har en saadan Deling af Tjenesten mellem Toldassistenter og Toldroresbetjente, har det vist sig at kunne gaa, og derfor mener han, at det ogsaa kan gaa andetsteds. Jeg var lidt forbauset over, at en Toldassistent turde og kunde skrive noget saadant, og det interesserede mig derfor at se, hvad Toldroresbetjentenes Maanedsbled i den følgende Maaned — dette var Marts Maaned — skrev. I April Maaned var der en Toldroresbetjent, som i Maanedsbledet udtalte sin Glæde over, at en Toldbetjent havde vist sig at være en saadristig Mand, at han turde udsætte sig for at blive stemplet som Forræder af mange af sine Klassefæller, naar han foreslaar det og det; han fører saa til: „Vi for vort Vedkommende“ — altsaa Toldroresbetjentene — „maa selvfølgelig være enige med Dansk Toldtidende i, at alt Arbejde af mindre Betydning i toldfaglig Henseende, saasom Havnetjeneste og Togtjeneste, snarest burde overgaa til Toldroresbetjente...“ Saa der vil, saa vidt jeg kan skønne, indenfor de to Afdelinger af Toldetatens Tjenestemænd være fuld Enighed om at gaa videre med en saadan Ordning end til det ene Toldsted, hvor man, saa vidt jeg forstaa, allerede har gennemført den.

Medens jeg altsaa for saa vidt havde Tilfredsstillelse af at have draget dette Spørgsmaal frem, som den højtærede Finansminister dels selv kom lidt ind paa Sagen, dels har givet mig Anledning til yderligere at gøre Rede for Spørgsmaalet og henstille til Finansministeren at foretage den Undersøgelse, som jeg synes det var ønskeligt at faa, maa jeg tilstaa, at min Henstilling til den højtærede Trafikminister ikke faldt i saa god Jord. Saa vidt jeg fulgte med, indlod Trafikministeren sig slet ikke paa Spørgsmaalet om, hvorvidt der ved en Forandring af Statsbanernes Styrelsesform, en Forandring, som kan foretages uden Lovforandring, vil kunne spares et ret betydeligt Antal Embedsmænd. Derimod var Trafikministeren kortelig inde paa et bestemt Tilfælde, jeg havde fremdraget til Bevis paa, hvor langsommeligt Arbejdet i Ministeriet for offentlige Arbejder gaar, nemlig Struer Station. Ministeren sagde, at jeg var ikke uheldig med at finde Eksempler, hvor der var visse Vanskeligheder forbundet med at faa Arbejdet fremmet, og at jeg derfor havde nævnt specielt Struer Station, hvor der

skulde foretages Ekspropriationsforretninger. Nu sagde Ministeren, at disse Ekspropriationsforretninger foretages af Kommissarius, og Kommissarius, som staa i Spidsen for Ekspropriationskommissionen, staaer ikke under Statsbanernes Ledelse. Ministeren siger Sp. 1340, at „Ekspropriationskommissionen er ganske uafhængig af Statsbanerne; det er den, Statsbanerne og altsaa ogsaa andre skal rette sig efter, og først efter at Besigtigelses- og Kommissionsforretningen er foretaget, kan den endelige Udformning af Projektet foretages“ o. s. v. Ja, det er jeg selvfølgelig fuldstændig bekendt med, men de er dog begge, saavel Kommissarius og Ekspropriationskommissionerne som Statsbaneledelsen, under samme Minister, og det, der skulde opnaas derved, var dog, at Ministeren kunde give de fornødne Ordre til, at nu skal det og det foretages. Jeg forstaaer ikke, at Ministeren mener, han saadan uden videre maa vente, indtil Ekspropriationskommissionen er færdig. Naar det i Finansudvalget er udtalt, at der skal tages fat saa tidligt, at Ekspropriationen kan foretages, saa snart Finansloven er færdig, synes jeg, Ministeren burde sige til Kommissarius, at nu skal det fremmes saaledes, at alt dette med Besigtigelse o. s. v. er færdigt, og den Dag, Finansloven træder i Kraft, eller Dagen efter — Ministeren oplyste nu, at det var en Helligdag — skal Bekendtgørelsen om Ekspropriationen staa i Statstidende. Da Ministeren talte om det paa den Maade, som Tilfældet var, er jeg næsten nødt til igen kortelig at oplyse, hvad jeg for Resten har haft Lejlighed til før, at vi i Finansudvalget ansaa det for rigtigt, og derom var der Enighed med Ministrene, at gennemgaa Finanslovsforslaget for at finde, hvilke Arbejder der allerede kunde sættes i Gang den paagældende Vinter, skønt Bevillingerne i Virkeligheden først vilde træde i Kraft fra den 1. April, og en af de Ting, vi der havde fat i, og som efter de Oplysninger, der forelaa, kunde give meget Jordarbejde, var en stor Udgravning til Udvidelse af Stationspladsen i Struer. Vi forhandlede om mange andre Spørgsmaal end netop det, men Forhandlingen førte for Struer Stations Vedkommende til, at Ministeren sagde: Der er den Vanskelighed ved allerede i Vinter at sætte dette Arbejde i Gang, at der skal en Ekspropriation til, og den har vi ingen Ret til at foretage, før Finansloven er underskrevet af Kongen; det bøjede vi os for, og saa lovede Ministeren, at det skulde